

jüremid on 500, piisofski 200. Neil on
keigel teised serwad õhhuksed, ja teised pak-
süd; need paksüd serwad on keik ees, ja
õhhuksed tagga nende paksude al, ja on
keik fõrd fõrralt ühhe teise peäle lautud,
nenda kui tule weskse kattusse lauad. Kui
naad keik täleste suus on, siis on se nen-
da illus ümmargune, kui olleks üks wits
kõrwerasse murtud.

Ea pea-lae sees on kaks ümmargust au-
ku, mis kummagi poolteist jalga iggapiddi
laiad on. Nendega pillub wet ülles
ja teeb nisuggust kõhhenat, mis pennikoor-
ma ma peäle ärra kulufse. Kui ta surmust
peast maas on, siis on ta su nenda lai,
et mehhed woiwad padiga sisse aiada, ja
sedäl sees on ni palju rumi, et kahheksa
meest woiwad sees olla, ja tööd teha.
Agga ta kure on ni kusas, et agga üks
käsfi sisse löhhäb.

Temma oimedel, mis tal rinna al, on
ka sõrme-luud ja liikmed, ja käe-luud
keik nendasamms kui innimesel, agga nen-

de liikmiste ümber on üks paks nahk.
Temma händ on nattu ke aruline, nenda
ku mu kalladel, ja 9 ehk 12 künart
lai; sellega kaitseb ta waenlasti emmest
ärra, ja se on ni tuggew, et woib ühhe
põrniko sellega ümber ja purruks löa.
Ea nahk on selja peält emmaste itka
must ja libbe, ning tolli paksune, ja kõh-
ho alt on ta walge. Agga neid peab
ka ollema, kes waltjad hallid ning koltseid
on.

Innimesed teadwad sedda wägga pis-
sut, kuidas wallaskallad ellawad ja mis
naad sõwad; agga segi pisut teadmine
on wägga kanna. Neminad netawad we-
ga piisofsked kallad ja maofsked ning sea-
teud omma sue, ja nende suus on nisuggu-
sed karwad, hõbud ja nartsüd, kui weik-
sel sadafõrdse sees. Keik need kallad ja mis
naad omma sue netawad, jätwad nende
hõbude sisse kinni, siis wotwad neid ja
netawad omma kõhto; neistammadest sa-
fawad neimad sõnud, ja on libhawad.